

Učiteljski tovariš

Stanovsko politično glasilo J. U. U. — sekcije za dravsko banovino v Ljubljani
Mesečna priloga »Prosveta«
Uredništvo in uprava: Ljubljana, Franciškova ulica 6/1. Rokopisov ne vračamo. Ne frankiranih pism ne sprejemamo. Izhaja vsak tretjek. Narodna letna 60 din za tuzestvo 80 din. Člani sekcije J. U. U. plačajo list v članarino. Oglasni po ceniku in dogovoru, davak posebej. Pošt. šek. rač. 11.753. Telefon 45-86

Sami moramo skrbeti za ugled lastnega stanu

Ni to prvič v zgodovini našega stanu, da se učiteljstvo obrekuje in blati pred širojo javnostjo. Pred preprostim ljudstvom, ki je njemu in njegovemu naraščaju učitelj določen za vzgojitelja in svetovaleca, ga hočejo ponižati in mu vzeti ves ugled. Hočejo ga onemogočiti s podcenjevanjem njega samega, njegovega dela in tudi njegove sposobnosti. Hočejo! — Nas pa mora zanimati, v koliko bi bili tako hotenje in njemu sledeči poizkusi učinkoviti, v koliko lahko ovirajo pravičen razvoj našega stanu — nam škodijo in v koliko bi jih mi z lastnimi močmi lahko preprečili, onemogočili, ali pa vsaj ovirali. Nepravilno bi bilo misliti, da ostanejo taki napadi brez posledic, da nam ne morejo škoditi. Prav zaradi tega, ker lahko povzročijo stanu kot celoti neprecenljivo škodo, ker ovirajo njegov razvoj in stremljenje po absolutni demokratizaciji šolstva, je naša dolžnost upreti se takim poizkusom.

Povsem razumljivo je, ako nam drugi kratijo ugled in s pavšalnimi obdolžitvami blatijo ves stan, da nastaja iz tega posledica, ki nalaga vsemu stanu dolžnost, da stopi v obrambo svoje časti, svojega ugleda in tudi svoje avtoritete. Sami moramo pravilno vrednotiti svoje delo in se zavedati odgovorne naloge, ki jo imamo. V prvi vrsti moramo sami skrbeti za svoj ugled z izrazitim ponosom na pripadnost tako važnega stanu. To in pa zavest, da kdor blati celoten stan, ni upravičen in tudi ne poklican, da išče in določa »časne izjeme« med nami, nas mora še bolj povežati in trdnost in homogeno celoto, ki se bo spontano uprla vsakemu napadu in tudi poizkusu omalovaževanja našega poklicnega šolskega in izvenšolskega dela. Pogled vase in objektivna lastna ocena naj pokažeta vsakemu učitelju in vsaki učiteljici, da škodi najbolj samemu sebi, ako s pristejevanjem med »časne izjeme« dopušča izpade in napade na svoje tovariše(ice) ali pa na ves stan. Bodimo trdni v obrambi samega sebe in lastne časti, pa tudi, in to v prvi vrsti v obrambi časti celotnega učiteljskega stanu. Samovzgoja, samozavest in kritično presojanje samega sebe so najvažnejše osnove našega skupnega prizadevanja dvigniti ugled stanu na ono višino pomembnosti in veljavnosti, ki mu pripada zaradi važne in odgovorne naloge med narodom. To prizadevanje nas bo nujno dovedlo do pravega iskrenega tovarištva, ki ne izključuje medsebojnega starostnega in staršinskega spoštovanja. Kajti prav pomanjkanje tovarištva je često vzrok, da se mnogi tudi iz naše srede pridružijo nerazsodnim obrekovalcem, ki blatijo posameznike in ves stan.

Pogled na zgodovinski razvoj učiteljskega poklica nam pokaže povsem jasno in razločno, kako težka in z najrazličnejšimi ovirami preprejena je bila pot našega stanu od učitelja-cerkovnika do učitelja-državnega uradnika. Dobro se zavedamo kakšen je bil ugled in položaj učitelja v konkordatski dobi in kako, rekli bi z naravnost nadčloveškimi napani naših tovarišev in stanovske organizacije v preteklosti, se je posrečilo dvigniti pomen in tudi ugled učiteljstva od stopnje na stopnjo do sedanje višine. Toda sama potreba in pomen stanu ne ustvarjata tudi ugleda, spoštovanja in veljavnosti, pač pa je nujno potrebno, da za ugled in avtoriteto stanu skrbijo njegovi posamezni pripadniki, ki morajo prav zaradi poznanja preteklosti jasno in odločno usmeriti svoje korake v bodočnost. Ne samo kot delavci v šoli in med narodom, marveč tudi kot izraziti in borbeni člani stanovske organizacije, morajo skupno z vsemi pripadniki učiteljskega stanu s ponosom stopati v vrste branilcev naše časti, našega ugleda.

In prizadevanje in delo za ugled, ki nam ga drugi osparavajo, skušajo zmanjšati ali povsem odvzeti?

Spoštovanje učitelja, ki se je s svojim delom povzpela do osebnosti, ne morejo omajati razni papirnati pamfletji. S temeljitim proučevanjem razmer v službenem kraju spoznavamo potrebe ljudstva, iz šolske sobe stopa med ljudi, svetuje in pomaga, a nikoli ničesar ne vsiljuje. S lastnim delom dokazuje pravilnost svojih nasvetov in si s tem pridobiva zaupanje in spoštovanje ljudi, med katerimi dela. Ugleda tako priljubljenega učitelja ne more nihče omajati z raznimi naltolcevaji, a tudi premostitev po službeni potrebi ga ne more zabrisati.

Današnji učitelj — učitelj, ki hoče biti osebnost, se ne ujdina nikomur več za propagatorja raznih strankarskih načel, marveč velja za neposrednega kulturnega delavca med ljudstvom. Doba, ki je Cankarju dala pobudo za »Pohujšanje v dolini šentflorijanski« in za »Hlapces«, je za nami. Odločno pa se moramo upreti vsakemu poizkusu, ki bi stremil za ustvarjanjem pogojev za povratak učiteljstva v take čase. S spopolnjevanjem samega sebe in z izkristaliziranjem značajev, a predvsem s ponosom na stan in s svojim delom onemogočimo vsako podcenjevanje, vsako oma-

O kmečko nadaljevalnem šolstvu

Ker je bilo letos pri razpravah zasedanja banskega sveta mnogo govora o kmečko nadaljevalnem šolstvu, naj povem tudi jaz nekaj misli k temu, ker bo treba od razprav preiti k delu samemu ter kmečko nadaljevalnemu šolstvu dati ono svobodo razmaha, kakršno danes časi zahtevajo od nas, da ne bomo vedno samo govorili in pisali o volji, ki jo imamo, da pomagamo kmetu, nego da raje več zanj storimo. Če je strokovno nadaljevalno šolstvo za izobrazbo obrtnega vajenca potrebno, o čemer ne more biti razpravljano, saj ga šola v pogledu izobrazbe volje, hotenja in razmaha često osamosvoji, da koraka skozi življenje v današnji ostri medsebojni konkurenciji kot cel in zrel mož, potem pač ni dvoma, da je treba tako dvigniti tudi našega kmečkega fanta in dekletke. Tudi on, pa najbolj on mora biti v teh in bodočih težkih dneh cel človek, kateremu bo ljubezen do poklica, do grude najvišja zapoved, vteljena v njem samem, zrasla z njim v celoto, da ga manjša ali večja nesreča na domačiji ne bo vodila v škodoželjnost sovraštva, ne rahlala vezi med njim in zemljo, da mu ne bodo uha-jali pogledi preko gričev in hribov ter iskali nove zarje z novimi upi in načrti. On mora najbolje vedeti, da zasaja plug in motiko pod zarjo, ki mu edina more dati blagoslov. — Ko fant, 14-leten, zapusti staro ali »novo« šolo, se znajde nad njim samim mnogo vplivov, ki ga pod pritiskom razmer okolja usmerjajo več ali manj na razna pota in zadene pravo pot sam v toliko, kolikor je v njem klenega, prirojenega ali privzgojenega! Če mu je bila šola »kasarna«, kot pravijo naši pedagogi iz poskusnih razredov, ali če je izšel iz delovne šole same, mu ona ni dala in mu ni mogla dati trdne osnove, na kateri bi gradil kar naprej, ko se znajde v resničnem življenju obdelovalca polja ali vinograda. — Učenec, ki je zapustil šolo in se gre nato učiti obrti, je obvežen obiskovati strokovno nadaljevalno šolo. V naši banovini je kmečko nadaljevalnih šol iz leta v leto več, pa še daleč ne toliko, da bi mogli govoriti o splošni izobrazbi kmečke mladine. Vsak izvršuje svoj poklic z uspehom le, če ga istočasno izvršuje z veseljem in voljo in znanjem. Ko gre kmečki fant ali dekletko iz šole, se prične zanj povsem novo življenje. Dela na domačiji, ker mora delati, rad gre v gostilno ali na večerno pohajkovanje, najde si raznoliko družbo, v mislih in besedah zavida one, ki nič ne delajo — pa vendar žive.

Ko bomo našega kmečkega fanta in dekletke usposobili, da bo stremil za izboljšanjem svojega položaja edino s pomočjo samega sebe in svoje volje, smo dosegli vse! — Ne samo tisti, katerega za njegovo delo v državi

službi država plačuje, nego vsak, prav vsak, pa najbolj še naš kmečki človek mora biti s svojo grudo v ljubezni tako tesno spojen, da bo odbil in skušal odbijati vsak napad, ki bi bil usmerjen v našo grudo, naš jezik, našo državo. On mora verovati v resnico, da ima vse in prav vse, kar pod božjim soncem v današnjih časih človek na svetu imeti more. On pa tudi mora biti pripravljen, da niti del od tega, kar ima, ne da, on mora znati to dovolj ceniti, spoštovati, ljubiti. Da bo tak posestnik, mora biti tako vzgojen fant, dekletko! Z izobrazbo ga usposobimo, da si svoj položaj izboljša, pa da bo potem pripravjen za celoto in za svoje storiti vse, kar bi domovina od njega zahtevala. Brez godrnjanja, brez nevolje, brez jeze v srcu! — Za tako vzgojo je res, da je treba celih ljudi, a niti najmanj ne dvomim, da ga ni med učiteljstvom takega, ki ne bi hotel vzgojiti tak rod. — Da se najdejo, če smo odkriti, izjeme vsepovsod, v vsakem stanu, je res. Ni pa še to razlog, da postaja učiteljski stan često vsesplošna tarča. Učitelj, ki nima ugleda, ki so mu ga vzeli, ne more imeti uspeha. Ali ne mislimo često premalo na dneve za nami? — Kmečko in gospodinsko nadaljevalno šolstvo mora voditi usposobljeno učiteljstvo, ki dobera pozna življenjski problem in razmere kraja, kajti držati se je načela, da se v vsakem kraju vodi in preživlja ljudstvo le ena sama kmetijska panoga, ena ali dve sta zastopani delno, ostale so postranske. Moj bivši profesor je rad naglašal »Učitelj mora vse znati!« Prav je imel, jaz samo dostavljam »da često tudi vse potrpetje.

Še to: stroški za vzdrževanje teh šol so z ozirom na njih pomen tako majhni, da bi bilo kaj lahko izvesti obveznost tega šolstva vsaj tam, kjer je dovolj usposobljenih učnih moči na razpolago. Prirediti pa je treba mnogo strokovnih tečajev za učitelje in učiteljice! Šmatram drugo nalogo tega šolstva za enako važno, kajti naša kmečka mladina mora stati kot najtrdnejši branik, kjer ne bo nobene špranje za dohod tujim in škodljivim vplivom našega narodnega žitja in bitja. Učitelj, kot vzgojitelj in pedagog, ki ima ta cilj kot najvišji imperativ svojega dela, bo to najlaže in najlažje delal. — Isto velja za naša dekleta, saj le malokateri more v mestno kuhinjo, pa še ta ji često ne nudi tega, kar bo potrebovala kot gospodinja.

Še tega stališča, ne s strokovnega, sem hotel povedati nekaj o tem šolstvu, s pričetim delom je treba nadaljevati. Reforma sama naj prične na učiteljskih, nadaljuje naj se v ljudski šoli, končuje pa v obvezni kmečko-gospodinsko nadaljevalni.

Š. Ljubo.

Šolstvo in prosveta v dravski banovini

Iz poročila v banskem svetu

(Nadaljevanje)

Dotacije

V banovini je 812 šolskih občin, ki so vključene v 403 podedelne upravne občine in 4 občine avtonomnih mest.

K vzdrževanju ljudskih šol za proračunsko leto 1939/1940. prispevajo: upravne občine po proračunih A 10.001.552 din, banska uprava po proračunih B 17.320.000 din, samoupravna mesta 2.521.368 din. Skupaj 29.842.920 din ali več od leta 1938/1939.: upravne občine 1.205.575 din, banovina 1.750.829 din. Skupaj 2.956.404 din več, kar gre v glavnem na račun novih šol in oddelkov.

Samoupravna mesta pa prispevajo 949.596 din manj kot preteklo proračunsko leto. V glavnem zato, ker so poravnala stare obveznosti in ker so se ljudske šole v mestih glede svojih potreb v splošnem ustalele in uredile.

Aktivni zaostanki šolskih občin

Po stanju z dne 31. julija 1939. dolgujejo upravne občine krajevnim šolskim odborom še 6.028.610 din, to je 1.308.958 din manj kot lani ob istem času. Ta vsota se bo v nekaj letih mogla plačati; zato se skrbi, da so tekoči proračuni odobreni v okviru resnih potreb šol in v soglasju z upravnimi občinami.

SOCIALNE AKCIJE BANOVINE ZA ŠOLSTVO

Božičnice
Banovina je dala za božič leta 1938. prispevek 300.000 din v blagu za obleko revne šolske mladine ljudskih in meščanskih šol. Blago so prejel krajevni šolski odbori, ki poleg učiteljstva sodelujejo pri božičnici. Obdarovanih je bilo 764 šol, in sicer vse one, ki so predložile sezname in priredile božičnice.

lovaževanje in sramotenje učiteljskega stanu. S tako obrambo bomo orožje napadalcev povsem skrhalo in napadi bodo prenehali.

Sami smo v prvi vrsti poklicani, da si priborimo ugled in spoštovanje. To hočemo in tudi bomo!

na zasebnih za 107. Število je padlo, ker nekatere šole (Zagorje, Konjice, Slovenj Gradec, Kranj, Jesenice, Trzic, Domžale in Rakke) niso mogle sprejeti vseh prišlašenih učencev zaradi pomanjkanja prostorov.

Na vseh državnih meščanskih šolah je 262 oddelkov, v zasebnih pa 36, skupaj torej 298 oddelkov. V državnih šolah je naraslo število oddelkov za 10, ker so v nekaterih šolah prirasli novi razredi.

Najmanjša meščanska šola je v Senovem, ki ima 67 učencev in učenk, največja pa na Jesenicah, ki ima 444 učencev in učenk.

Stanje učiteljstva v državnih meščanskih šolah je sledeče: upraviteljev je 43, usposobljenih učiteljev 190, absolviranih filozofov (pripravnikov) je 29, honorarnih učiteljev filozofov 18, ljudskošolskih učiteljev, dodeljenih meščanskim šolam 88, učiteljic ženskih ročnih del 13 in honorarnih strokovnih učiteljev 19. Konec oktobra je bilo nastavljenih (dodeljenih) v meščanske šole še 19 absolventov višjih pedagoških šol, tako da znaša število učiteljskega osebja v vseh državnih šolah 419.

Ker manjka v meščanskih šolah kljub temu še okoli 60 učiteljev, je kraljevska banska uprava ponovno zaprosila pri ministru prosvete za 390.000 din izrednega kredita, da bi mogli izpolniti največje vrzeli s honorarnimi učnimi močmi.

V zasebnih meščanskih šolah je vse učiteljstvo pravilno usposobljeno.

Zaradi pomanjkanja učiteljstva tudi letos ni bilo mogoče uvesti v državnih meščanskih šolah prostih predmetov, razen zbornega petja in kuhanja, ker so se morali uporabiti krediti, ki jih je dala banska uprava, za honorarne učitelje obveznih predmetov.

Državne meščanske šole vzdržujejo občine s podporo banovine. Vzdrževanje meščanskih šol stane letno ca. 3.200.000 din; banovina prispeva k temu 360.000 din; na učenca pride povprečno 336 din vzdrževalnih stroškov na leto.

Šolski prostori so neprimerni, odnosno pomanjkljivi: v Ljubljani na L. deški, v Senovem, v Litiji, Zagorju, na Jesenicah, v Vojniku, na Raketu, v Konjicah in Gor. Radgoni. Težke gospodarske razmere zavirajo zidavo primernih poslopj, vendar so nekatera tako nujno potrebna, da ne bo mogoče več odlašati z zidavo. Novo poslopje za meščansko šolo se je zgradil v Ljubljani (I. mešana meščanska šola Vič), deloma je pa dovršeno že tudi poslopje za meščansko šolo v Črnomlju.

Za nove meščanske šole so se priglasili iz Višnje gore, Device Marije v Polju in Slivnice; potrebni bi še bili meščanski šol v Šmarškem n. gornjegrajskem okraju.

Kot je prej za prvošolce v srednjih šolah, je izdal letos prosvetni oddelek »Navodila staršem ob vstopu otrok v meščansko šolo«.

(Dalje prih.)

Vabilo na

REDNO LETNO SKUPŠČINO ZADRUGE »UČITELJSKI DOM V LJUBLJANI«

ki bo v nedeljo, dne 7. aprila 1940., v prostorih Učiteljskega doma v Ljubljani, Zibertova ulica 27. Začetek ob 9. uri dopoldne.

Dnevni red:

- Otvoritev po predsedniku.
- Poročilo gospodarskega odbora.
- Poročilo tajnika.
- Poročilo blaginika.
- Revizijsko poročilo.
- Računski zaključek za l. 1939.
- Poročilo nadzornega odbora.
- Sprememba pravil.
- Volitve.
- Samostojni predlogi.
- Slučajnosti.

Opomba: Ako bi letna skupščina ob napovedanem času ne bila sklepna, se bo vršila čez pol ure druga skupščina v istih prostorih in z istim dnevnim redom brez ozira na število navzočih zadružnikov.

Učiteljski dom kralja Aleksandra I. Zedinitelja v Ljubljani, r. z. z o. z.,
12. marca 1940.

Vrhovec Stanko s. r., Starman Fran s. r.,
predsednik, tajnik.

Dosebina:

Sami moramo skrbeti za ugled lastnega stanu.

O kmečko nadaljevalnem šolstvu.

Šolstvo in prosveta v dravski banovini. Še nekaj misli o »Domu učiteljic«.

UČITELJSKI POKRET: Učenci našega okraja.

LISTEK: Težka zadeva.

Mladinska matica. — Učiteljski pevski zbor. — Splošne vesti. — Kaj vse pišejo. — Stanovska organizacija JUU.